

Правознавство

***ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ ВИНИКНЕННЯ
ДЕРЖАВИ***

*Виконав
учень 10-Б класу
Кушнір Андрій*

СУСПІЛЬСТВО

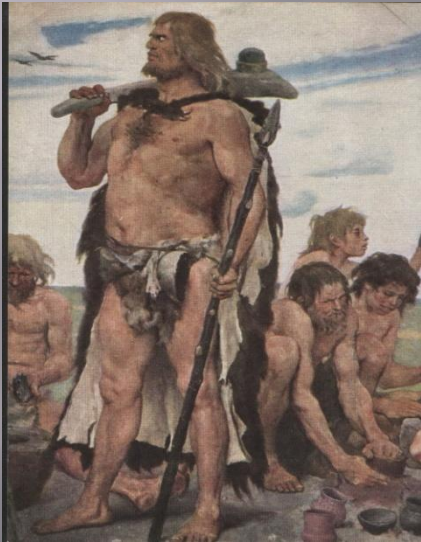
Суспільство — це організована сукупність людей, об'єднання об'єднаних характерними для них відносинами на певному етапі історичного розвитку.

У суспільстві існують, як правило, власні культурні та історичні надбання, суспільні норми та установи. У кожному суспільстві є свої власні суб'єкти соціального спілкування — особа, сім'я, клас, група, нація, держава та інші. Основними елементами, що визначають суспільство, є власність, праця, сім'я. Суспільство — --основоположна категорія філософії, соціології та антропології.

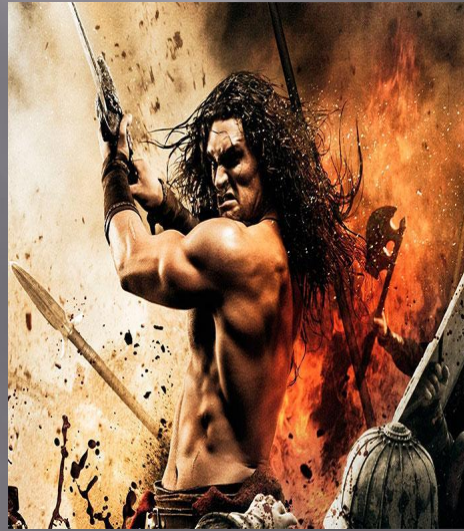

СТАДІЇ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

Дикість

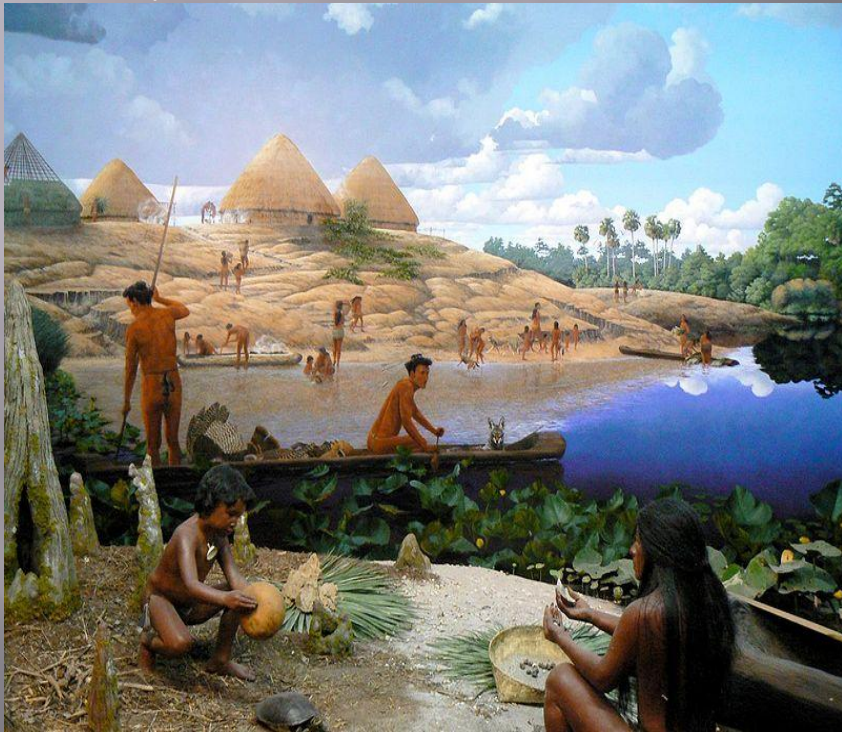
Варварство

Цивілізація

ДИКІСТЬ (англ. Savagery) – поширений в антропології кінця XVIII – початку ХХ століть термін, що позначає саму примітивну щабель розвитку людського суспільства. Термін має сенс в рамках теорій соціальної еволюції, які передбачають послідовне і лінійне розвиток людських

Перше використання терміну «дикість» в даному контексті приписується шотландського філософа Адама Фергюсона. У своїй роботі «Нарис з історії громадянського суспільства» (англ. Essay on the history of the civil society), яка побачила світ у 1767 році, Фергюсон розмірковує про особливості життя дикунів (англ. savages) і диких народів (англ. savage nations) в цілому.

ВАРВАРСТВО-(від грец. βάρβαρος — чужинець, варвар). Грецьке слово перейшло в ранню латинь (лат. barbaria), а з середньовічної латини — європейські мови.

Варварство — поняття, введене А. Фергюсоном шотландським філософом і обґрунтоване Л. Морганом. Згідно з цим визначенням, варварство — період первісної історії, наступний за дикістю і попередній цивілізації. За Ф. Енгельсу, це період розквіту і розкладання родового ладу і становлення класового суспільства. Початок періоду характеризується появою гончарного виробництва, кінець — винаходом писемності. Енгельс у своїй роботі «Походження сім'ї, приватної власності і держави» зазначав умовність періодизації Моргана.

*Парфенон, Афіни, Греція.
Фото зроблено в 1978 році.*

Єгипетські піраміди

- ▣ **ЦИВІЛІЗАЦІЯ** — людська спільнота, яка впродовж певного періоду часу (процес зародження, розвиток, загибель чи перетворення цивілізації) має стійкі особливі риси в соціально-політичній організації, економіці та культурі (науці, технологіях, мистецтві тощо), спільні духовні цінності та ідеали, ментальність (світогляд).

Наприклад, Єгипетській цивілізації властиві спорудження пірамід, муміфікація померлих, своєрідне ієрогліфічне лист тощо. Інколи в одну цивілізацію об'єднання єднують людей однакової віри (Християнська цивілізація, Буддистська та ін.).

ДЕРЖАВА

Держава — формальний інститут, який є формою організації політичної спільноти під управлінням уряду, субполітичний'ект, ядро політичної системи.

Часто звертаються до поняття «суверенна держава» — це тип держави, який характеризується суверенітетом, незалежністю, самостійністю в і зовнішніх і внутрішніх справах. Суверенна держава — політико-територіальна особлива організація, що володіє суверенітетом спеціального апарату управління і здатна примусу та надавати своїм велінням загальнообов'язкового характеру.

ВИНИКНЕННЯ ДЕРЖАВИ

КРАЇНА

Країна – це територія з визначеними кордонами й населенням, що являє собою єдине ціле з погляду історії, культури, нації та в політико-географічному відношенні може бути незалежною або залежною. Країна державою не завжди є, наприклад Україна в 1900 р. була країною українців, альо поділеною між Російською та Австро-Угорською імперіями.

У світі існує 195 країни-держави. Практично всі вони, за винятком Ватикану та Палестинських територій, є членами ООН.

СУСПІЛЬНІ ВІДНОСИНИ

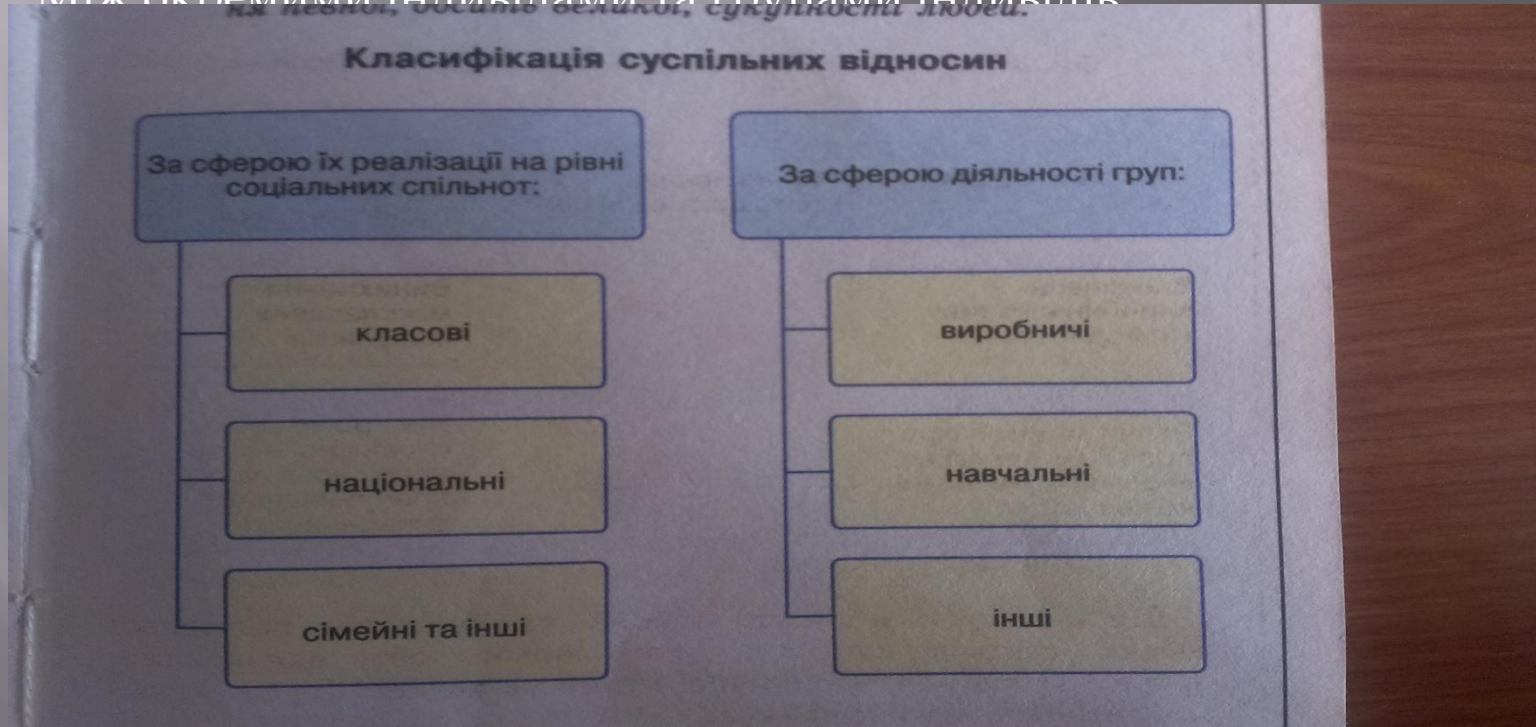
Соціальні стосунки (відносини) або суспільні стосунки – різні взаємодії та зв'язки між окремими людьми або групами людей, які встановлюються в процесі їхньої спільної практичної та духовної діяльності.

Соціальні відносини виникають:

Між індивідами як частиною соціальної групи;

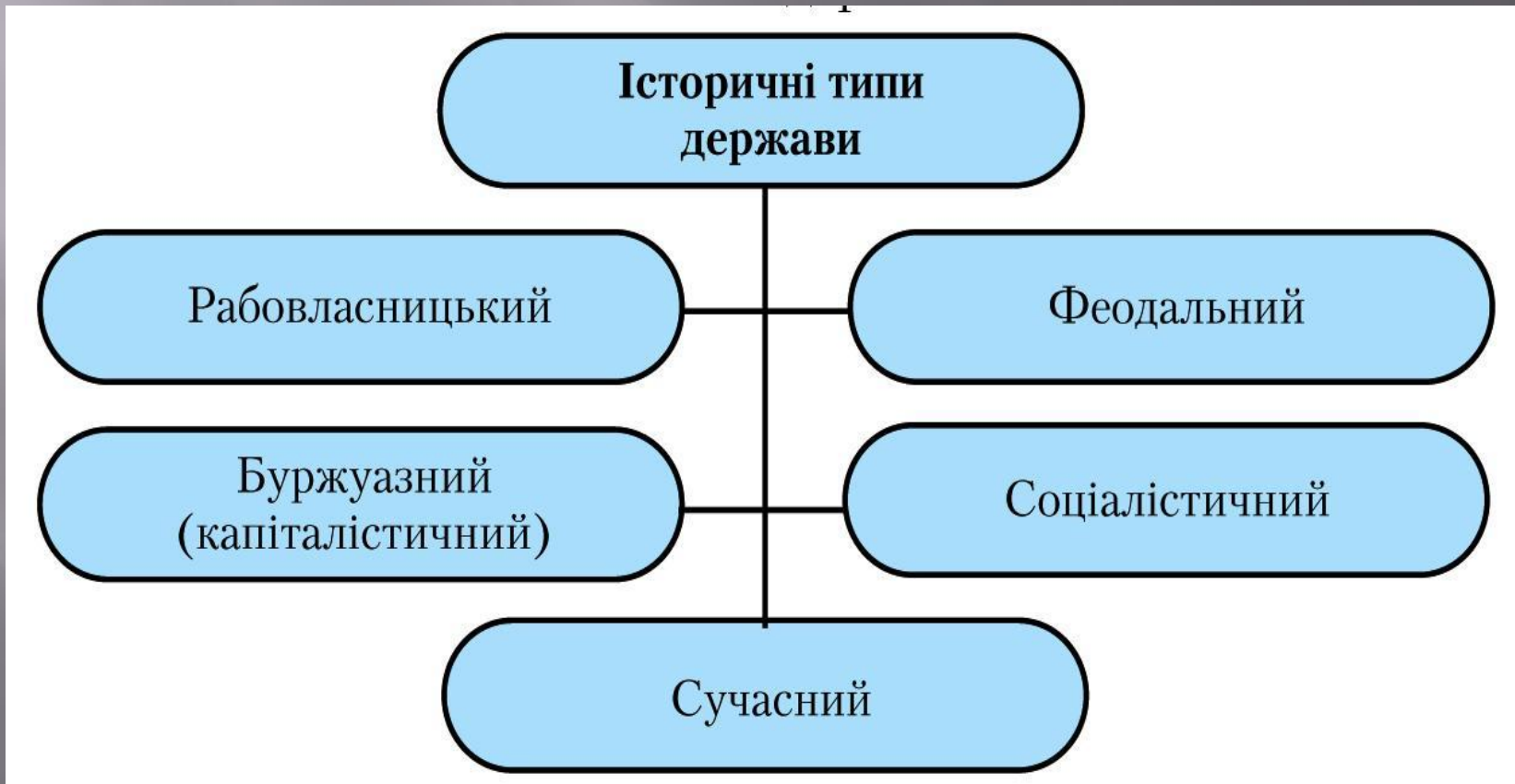
Між групами індивідів;

Між окремими індивідами та групами індивідів

ІСТОРИЧНІ ТИПИ ДЕРЖАВИ І ПРАВА

- ▣ *Історичний тип держави – це сукупність найсуттєвіших ознак, притаманних державам у різні періоди історії, які проявляються в єдності закономірностей розвитку, засновані на однакових економічних, культурних відносинах.*

ОСНОВНІ ПРИЧИНИ ВИНИКНЕННЯ ДЕРЖАВИ

- 1. Необхідність удосконалення управління суспільством.*
- 2. Необхідність підтримання в суспільстві порядку.*
- 3. Необхідність захисту території та ведення війн.*
- 4. Необхідність організації суспільних робіт, об'єднання з цією метою великих груп людей.*

Прапори сьогочасних держав

ОСНОВНІ ТЕОРІЇ ПОХОДЖЕННЯ ДЕРЖАВ

1. *Теологічна (релігійна) теорія.*
2. *Патріархальна теорія.*
3. *Договірна теорія.*
4. *Теорія насильства.*
5. *Органічна теорія.*
6. *Психологічна теорія.*
7. *Класова (економічна) теорія.*
8. *Демографічна теорія.*
9. *Теорія географічного детермінізму.*
10. *Расова теорія.*
11. *Космічна теорія.*
12. *Сакральна (харизматична, магічна) теорія*

ОСНОВНІ ТЕОРІЇ ПОХОДЖЕННЯ ДЕРЖАВИ

Основи теорії держави

Основні теорії походження держави

№	Назва теорії походження держави	Цитата	Відомі представники	Коротка характеристика
1	Теологічна (релігійна) теорія	Ф. Аквінський (1225–1274): «Право – це дія справедливості в божественному порядку людського спількування».	У середньовічній Європі відомими представниками цієї теорії були божослови Аврелій Августін і Фома Аквінський; у XVIII ст. – прихильник абсолютизму філософ Ж. де Местр; у XIX ст. – католицький філософ Ж. Марітен.	Теологічна теорія пояснює походження держави і права божественною волею. Це обґрунтовує її вічність, непорушність і святість. Існує вищий божественний закон, який лежить в основі права, створюваного державою. Прихильники цієї теорії пов'язують розвиток держави з діяльністю релігійних діячів, дотриманням релігійних канонів, орієнтацією на божественні начала.
2	Патріархальна теорія	Платон (427–347 рр. до н.е.): «Ідеальна держава – це справедливе, засноване на законах, правління кращих».	Представники теорії – Арістотель і Платон. Серед українських мислителів прихильно ставився до патріархальної теорії М. Драгоманов.	Сутність цієї теорії полягає у твердженні, що держава походить від сім'ї. Сім'я як початковий осередок суспільного життя розростається в плем'я, а плем'я – у державу. Батьківська влада над дітьми трансформується у владу монарха над своїми підданими.
3	Договірна теорія	Т. Гоббс (1588–1679): «Поки люди живуть без загальної влади, яка тримає всіх у тому стані, що	Представниками цієї теорії були Т. Гоббс та Дж. Локк в Англії, Г. Гроцій та Б. Спіноза в Голландії,	Згідно з цією теорією, держава виникає внаслідок укладення між людьми суспільного договору – добровільної угоди між правителем

№	Назва теорії походження держави	Цитата	Відомі представники	Коротка характеристика
	Договірна теорія	називається «війною всіх проти всіх».	Ж.Ж. Руссо у Франції, О. Радищев у Росії, ректор Київського університету Св. Володимира К. Неволин та ін.	і народом – для забезпечення справедливості. Тим самим шляхом утворюється і право, яке, з погляду прихильників цієї теорії, має природний характер: кожна людина має невід'ємні права, набуті від природи.
4	Теорія насильства	Л. Гумплович (1838–1919): «Не суспільний договір чи ідея свободи, а зіткнення ворожих племен, війна, боротьба, спустошення, одним словом, насильство, – ось хрещені батьки держави».	Один із засновників і провідних представників Л. Гумплович, австрійський професор права, Прихильниками цієї теорії були німецькі мислителі К. Каутський та Є. Дюрінг.	Засновники теорії вбачали причину походження політичної влади і держави не в економічних відносинах, а в насильстві, завойованні одних племен іншими. У результаті такого насильства створюється єдність протилежних елементів – володарюючих і підлеглих, багатих і бідних.
5	Органічна теорія	Г. Спенсер (1820–1903): «Подібно до живого організму, держава для доброї не народжується, старіють і гинуть».	Представник – Г. Спенсер: «Для погані людини влада істотною необхідна, а для доброї не потрібна. Закон для егоїстичної людини – те ж саме, що і клітка для дикув'язі звіра. Тому-то ми і називаємо владу не об'єднанням злом».	Г. Спенсер вважає державу результатом органічної еволюції, різновидом якої є соціальна революція. Подібно до того, як у живій природі виживають найбільш пристосовані, так і в суспільстві у процесі воєн і завойовань проходить відбір, який визначає появу правлінь.